

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян” № 1-а, 1000 София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс 987-65-14, e-mail: arch@vas.bg

Изх. 1038
Дата .. 23.07 2015 г.

ДО ВРЕМЕННАТА КОМИСИЯ
ЗАОБСЪЖДАНЕНА ЗАКОНОПРОЕКТ
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
КОНСТИТУЦИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ
ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

от ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

по писмо Ваш изх. №ВКПК-553-68-1 от 10.06.2015г.

относно: Законопроект за изменение и допълнение на Конституцията на Република България (ЗИДКРБ), внесен в Народното събрание със сигнатура №554-01-103/26.05.2015г. от Цецка Цачева и група народни представители,

по §9 от законопроекта, във връзка със становището на пленума на Върховния касационен съд

На основание: чл.122, ал.1, т.11 от Закона за адвокатурата

УВАЖАЕМИ НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Висшият адвокатски съвет (ВАДВС) подкрепя предложението за изменение и допълнение на чл. 150 от Конституцията на Република България и създаването на нова ал.4, съгласно която той, в качеството си на висш орган на

адвокатурата, да сезира Конституционния съд с искане за установяване противоконституционност на закон, с който се нарушават права и свободи на гражданите и се засяга статута на адвокатурата. Това предложение е особено необходимо и представлява съществена част от съдебната реформа, чиято основна цел е подобряване качеството на правораздаването и адекватна защита на правата и законните интереси на гражданите. Не следва да се забравя, че съгласно чл. 134 ал.1 от Конституцията именно адвокатурата е тази, която подпомага гражданите и юридическите лица при защита на техните права и законни интереси.

Правомощието на Висшия адвокатски съвет относно сезирането на Конституционния съд е реципрочно на правомощието на Омбудсмана на Република България, регламентирано в ал.3 на чл.150 от Конституцията. То се различава по обем от правото на народните представители, президента, Министерския съвет, Върховния касационен съд, Върховния административен съд и главния прокурор да инициират производство пред Конституционния съд, съгласно ал.1 на чл.150 на Конституцията. Различава се съществено и от последиците, които поражда констатираното несъответствие между закона и Конституцията от страна на съдилищата, които единствено имат право да спират производството по конкретно дело и да внасят въпроса в Конституционния съд, съгласно ал.2 на същия член.

Тези уточнения са необходими, тъй като в становището на Пленума на ВКС по проекта за ЗИДКРБ в частта му относно предлаганото с новата ал.4 на чл.150 от Конституцията правомощие на ВАДвС, се съдържат необосновани опасения, че чрез въвеждането му ще се стигне до неоправдано забавяне на делата, респ. до нарушаване целите на предприетата конституционна реформа.

Правомощието на Висшия адвокатски съвет да сезира Конституционния съд, подобно на това на Омбудсмана на Република България, безспорно не може да бъде направено в хода на конкретно дело. Като орган на адвокатурата, ВАДвС не може да представлява страни по делата и да влияе на хода им. Сезирането на Конституционния съд за противоконституционност на закон от страна на ВАДвС, ще се извършва след задълбочен, принципен и обобщен анализ на разпоредбите на закона, за които обосновано може да се твърди, че нарушават права и свободи на гражданите. Отправеното искане от страна на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност може да доведе до спиране на дела при условията на чл. 229 ал.1 т.6 от ГПК, едва когато Конституционният съд е допуснал разглеждането по същество на искане, с което се оспорва конституционносъобразността на приложим по делото закон. Но такива последици настъпват и когато Конституционния съд е допуснал разглеждане по същество на искане, направено от всички останали органи, посочени в чл. 150 от Конституцията. Спирането на делата в този случай е задължително, тъй като е безспорно, че приоритет на съдебната

реформа е издаването на конституционно съобразен и правилен съдебен акт, като в тези случаи няма да бъде нарушен разумния срок за приключване на съдебния процес.

Действително, в Република България не съществува института на индивидуалната конституционна жалба, както е отбелязано в становището на ВКС. Оспорването на предлаганата нова ал.4 на чл.150 от Конституцията с мотив, че при липсата на ясна и цялостна концепция за уредба на индивидуалната конституционна жалба, новата ал.4 не би могла да осигури допълнителни гаранции за защита на правата и свободите на гражданите, е неприемливо.

Адвокатурата е неразривна част от правораздаването. Осигуряването на справедлив съдебен процес в едно демократично общество без участие на адвокати е невъзможно. Адвокатите са в най-пряк и непосредствен допир с гражданите и представителите на юридическите лица и имат най-пълна и всеобхватна информация за техните интереси. Адвокатите представляват гражданите навсякъде, където те имат нужда - пред административни органи и институции, пред други лица, пред прокуратурата, пред съда. Това предполага натрупване на огромен обем от информация и голям опит във връзка със защита правата и свободите на гражданите. Този богат професионален опит позволява вярно да се идентифицират проблемите в нормативната база, вкл. наличието на противоконституционни текстове. Като висш орган на адвокатурата, избран от Общо събрание на адвокатите от страната, Висшият адвокатски съвет е в състояние да обобщи подадената от адвокатите информация и да прецени дали е налице основание за сезиране на Конституционния съд.

Предлаганата нова разпоредба на ал.4 на чл. 150 от КРБ е от особена важност и поради факта, че от органите, имащи право да сезират Конституционния съд, само адвокатурата е напълно свободна и независима. Тя се самоуправлява и самоиздържа, поради което не е във финансова и каквато и да е друга властова зависимост. Тази независимост позволява на висшия орган на адвокатурата да сезира Конституционния съд и в случаи, при които други органи биха се въздържали.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ:

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА

